

22.3 De religieuze feesten in de ons inspirerende culturen

Verschillende volken, levend op verschillende plaatsen op de aarde, kennen allemaal hun eigen beleving en toekenning van de elementen aan de seizoenen.

Wat ze allemaal gemeen hebben zijn de dagen rond de vier kernpunten van de zon, dus de zomer- en winterzonnepunt, en de lente- en herfst-eveningen, wanneer vanuit ons gezichtspunt op aarde de zon over de aarde beweegt. En Rory Duff (in zijn eBook 'The Geobiologist'), die de energiebewegingen over de aarde langs de leylijnen mat, heeft gevonden dat de natuurlinies eigenlijk 1 à 2 dagen voor het bereiken van zo'n punt door de zon aan de hemel een viering hadden, veelal op energetische knopen van de leylijnen,¹ omdat er dan vortexbewegingen ontstonden in de (zeer langzame) trillingen door de punten van de leylijnen. Hier ontstonden dan sterrenpoorten, waardoor er boodschappen van andere, meest hogere werelden door konden komen. Of ook van planeten in andere zonnestelsels, waarmee deze plekken verbonden zijn.² Er ontstaan zo wormgaten. Veel steencirkels en andere megalithische monumenten staan op deze kruispunten. Ook veel oude kerkhoven vind je hier, omdat de vroegere kerkinstituten de heidense plekken innamen en de cultus naar hun hand veranderden.

Met deze 'hoekpunten' van de zon hebben de verschillende volkeren religieuze feesten verbonden en elk van die volken hadden hun eigen invulling van de feesten door het jaar heen. En aangezien onze geestkiem, ons ik, leeft in het hart, dat direct verbonden is met de zon, heeft de beweging van de zon door het jaar heen direct invloed op onze geestelijke ontwikkeling. De geest verbindt ons met onze oorsprong, de geestelijke werelden waaruit wij komen. En deze zijn nauw verweven met de sterrenhemel, waarvan we allemaal als individu afgezanten zijn. Beweeg je mee met deze zonnebeweging en haar uitwerkingen op de aarde, dan ben je je aan het herverbinden (religare in de meest pure zin). En aangezien onze ziel sterk wordt beïnvloed door de rondgang van de maan, wat onze stemmingen teweegbrengt, hebben de plaats en de bewegingen van de maan indirect invloed op onze geestelijke ontwikkeling, daar de ziel ons met

---

¹ Energielijnen over de aarde, die de landschapstempels, de energetische landschapseenheden, voeden met kosmisch-aardse levenskrachten.

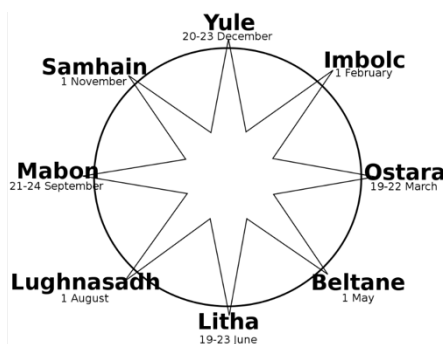
² Volgens oude overleveringen waren er in oude tijden 352 andere planeten in de Melkweg waarmee de aarde middels sterrenpoorten verbonden was.

de geest verbindt. Vandaar dat veel volken een gecombineerde zonne-maankalender hadden of nog hebben. Wij zijn dat met onze de Juliaanse tijdsrekening, ingesteld door de Romeinen, helaas kwijtgeraakt. Behalve Pasen, want dat wordt bepaald door de zondag na de eerste volle maan in de lente. En daarmee ook Hemelvaart en Pinksteren. De verschillende volken hielden hier rekening mee.

Ik bespreek enige van hun oriëntatie en jaarindeling van de feesten hieronder, zodat we ons er zelf op kunnen richten in de religieuze beleving van het jaar, waardoor ons ik kan gedijen en zich ontwikkelen.

De Kelten

De Kelten kenden een gecombineerde zonne-maankalender. Zij hebben naast de eveningen en zonnewendes nog vier hoofdfeesten die er tussendoor plaats vinden. Deze zijn vooral gerelateerd aan de aarde, aangezien zij vooral landbouwers waren en nauw met de natuur samenleefden.

-Yule, 20 – 23 december: de

langste nacht, wedergeboorte van de zon

-Imbolc, 1 februari: het feest van de bevruchting van de aarde. Verering van de vruchtbaarheidsgodin Brigid, en ook terugkeer van het licht.

-Ostara, 19 – 22 maart: de dag even lang als de nacht

-Beltane, 1 mei: de eerste oogst, viering van de aanvang van de lente, vruchtbaarheidsrituelen

-Litha, 19 – 23 juni, midzomer: zonnewende

-Lughnadadh, 1 augustus: akkerwijding, viering van de overvloed van de natuur en begin van de herfst

-Mabon, 21 – 24 september: de dag even lang als de nacht

-Samhain, 1 november: einde van het oogstseizoen, herdenken van de doden.

De Germanen

De Germanen werden aanvankelijk begeleid door de Keltische druïden (wat betekent '2° graads ingewijden'), zodat zij de Keltische

feesten aanvankelijk overnamen. Heel belangrijk is bij hen de beweging van de zon, en zij erkennen de lichte en de donkere zijde van het jaar, waarmee zij hun belangrijkste feesten verbonden, te weten:

Litha = midzomerzonnepunt, 21 juni, oorspronkelijk 24 juni

Joel = midwinterzonnepunt, 21 december; werd gevierd op de 24^e

Deze laatste viering is direct overgenomen van de Kelten. Het feest duurde 12 dagen; de tijd die wij nu onze kersttijd noemen, tot aan Driekoningen, 6 januari.

Bij Joel ging het om de vruchtbaarheid van het land en het herdenken van de doden. Het was het feest van het licht. Er werd aan de goden geofferd en het was het feest van het oude, de overleden familieleden. Maar ook het feest van hoop op een goed komend jaar. De Romeinen vierden dit met de dubbele Januskop, die voor- en achteruit kijkt. Het zonnerad, het beschermingsteken tegen onheil, werd onze adventskrans.

Tijdens de Joel raasde de Wilde Jacht met verschillende namen door de lucht: Odin/Wodan, Vrouw Holle ofwel Perchta. Wodan reed op een wit paard en had zwarte raven als knechten, Odin deelde de cadeautjes uit. Wij hebben dit overgenomen met Sinterklaas en Zwarte Piet, door de Amerikanen veranderd in de kerstman.

Rond 340 werd door Paus Julius besloten dat Jezus op 25 december is geboren, omdat hij het lichtwezen van de Christelijkheid is. Tot die tijd werd de geboorte niet gevierd en was het hoogste Christelijke feest Pasen.

De kerstboom, de spar, paste niet een Germaanse woning (die bestond enkel uit een schuin dak tot aan de grond), wel groenblijvende takken en eikentakken, versierd met noten en appels. Waarbij de hulst staat voor de doornenkroon en de maretak voor de liefde. En de haard moest alle twaalf dagen branden met slechts een groot houten blok, vanwege de Wilde Jacht.

Andere Germaanse feestdagen vielen rond de lente- en herfst-eveningen;

-Ostara, 21 maart; de dag van Eostre, de lentegodin – hier komt de Duitse naam voor Pasen vandaan, namelijk Ostern, het Engelse Eastern.³ In het oer-Germaans austron, waarvan het woord oosten is

---

³ Verschillende bronnen hebben het over 'Ishtar', de Venuspriesteres in Babylonië, als zou dat de naam voor 'Eastern' zijn. Die verbinding met Mesopotamië was er echter niet in die tijd.

afgeleid.

-Mabon, tussen 20 en 23 september; samenhangend met de oogstfeesten, ofwel de 'oogst' in liefde.

De werking van de elementen in de natuur en binnen onze zielegeest

De werkingen van de elementen in de natuur worden in ons gematigde West-Europese klimaat sterk bepaald door de Atlantische Oceaan ten westen van ons: van hier komen overwegend de winden en regens. Vandaar dat wij sterk het water verbinden met het westen; de warmte komt veelal vanuit het zuiden, element vuur; het licht van de dageraad komt vanuit oosten, en daarmee het element lucht dat het licht verspreidt; de koude komt vanuit noorden en brengt door bevrozing het water in vorm – het element aarde.

Natuur:

Lente: ontkiemen en groei, waterkracht

Zomer: bloei en rijping, warmtekracht

Herfst: oogst van zaden en vruchten en voorbereidingen op wintermaanden, aan het licht/de lucht komen

Winter: herstel, slapen in de aarde en wachten op zonnewarmte.

Aardekracht

Innerlijk:

Warmte, vuur met kerst van binnenuit;

Komt aan het licht/lucht in de lente;

In de zomer volgt realisatie, aarde/vormkracht;

In de herfst volgt oplossen en voorbereiden, waterkracht.

Je ziet hier twee verschillende invalshoeken cq belevingen van de elementen met betrekking tot de elementen en windhoeken. De ene is niet beter dan de andere. Het religieuze jaar zoals wij dit in de Christelijke cultuur kennen is een voortvloeijsel vanuit onze Keltisch-Germaanse wortels.

Het Keltendom als drager van het esoterische Christendom

De Keltische mysteriën, met hun kern in het westen van Ierland, werkten met en vanuit der aardekrachten. Zij waren het enige volk dat de dood en opstanding van Christus in en door de aarde hebben

waargenomen en dus ook Zijn wezen erkenden. Vandaar dat hun Keltische Christendom een omvorming is van hun oorspronkelijke mysterie-impuls. Rudolf Steiner heeft hen beschreven als de Hybernische mysteriën (Hybernia is een oude naam voor Ierland). Door de veranderingen in de tijden en verhoudingen door de komst van Christus, heeft de Griekse volksziel zich geofferd om de uiterlijke Christelijke kerk te dragen; de Romeinse volksziel later om het individuele ik van zijn burgers het burgerrecht te geven; en de Keltische volksziel offerde zich op (en liet zijn volk los) om het esoterische Christendom te dragen. Christus bracht het Ik Ben, de individuele geest voor ieder mens, waardoor we sindsdien een individuele innerlijke ontwikkeling kunnen gaan. Hierop is het religieuze jaarverloop van het esoterische Christendom gebaseerd.⁴ En je kunt ook stellen dat alle voor-Christelijke volken met hun religieuze tradities niet zomaar ineens voorbij zijn, maar met de krachten van het IK BEN van ieder individueel mens, zijn geestkiem, dienen te worden vervolmaakt, aangezien we door dit 'Ik' sindsdien allemaal een individuele ontwikkelingsweg kunnen gaan en daardoor innerlijk groeien aan zielen- en geestkracht. Zo kun je dus de voorchristelijke religies en rituelen vervolmaken met de krachten van het individuele ik, welke voor ieder mens apart zijn te volgen. Je kunt ook je eigen rituelen maken, wanneer die maar passen binnen de loop van het jaar als zijnde de afspiegeling van kosmisch-aardse gebeurtenissen. Als zodanig kun je de 'heidense' en Christelijke jaarfeesten goed met elkaar verenigen. De Christelijke kerkinstituties namen sowieso de heiligdommen en ook de data over van de volkeren waaronder het zich verspreidde (in veel gevallen ging het om onderdrukking). En zo kun je veel van de nu Christelijk geworden jaarfeesten van de vroegere culturen begrijpen en ook op zinvolle wijze toepassen, wanneer die in overeenstemming zijn met geestelijk-aardse werkelijkheden. Van hieruit beschouw ik het religieuze jaarverloop:
-Vanuit ons ik als ontwikkelingskiem begint het jaarverloop met kerstavond, 24 december (het Keltisch-Germaanse Yulefeest), wanneer we een nieuwe ik-inslag krijgen voor het aankomende jaar om uit te kunnen werken:

---

⁴ Vormen hiervan: het Keltische Christendom van de monniken in Ierland, tot ongeveer de 7^e eeuw met de invallen der Noormannen gestopt; de Katharen als uitvloeisel van het Manicheïsme; de Tempeliers; de Rozenkruisers; de Antroposofie.

-De voorbereidingen hiertoe worden al gemaakt vanaf Michaels dag, 25 september, even na de herfstevening (Germaans en Keltisch Mabon), wat je met het kosmische ijzer van de meteorietenregens in augustus wakker maakt voor de herfst en de moed geeft om de groeiende duisternis van de herfst en winter aan te kunnen gaan;

-Op en rond Sint Maarten, 11 november, even na Samhain, het Keltische feest van de oogst en de herdenking van de doden, geven we onszelf en anderen vanuit de kracht van compassie een halve mantel, oftewel je deelt die bescherming van al je lichamen met elkaar.⁵ De katholieke kerk heeft Samhain overgenomen in Allerheiligen (1 november) en Allerzielen (2 november), waarin de martelaren en overledenen worden herdacht.

-Met Sinterklaas⁶ houden we aan elkaar op humoristische wijze de dubbelganger voor, onze (on)hebbelijkheden en onvolmaaktheden, maar geven ook een cadeaus mee voor de komende kersttijd; eigenlijk aan elkaars ik als ontwikkelingswezen.

-Tijdens de Adventsweken laat de ons begeleidend beschermengel een voor een onze 4 lichamen los, waardoor we naakt op onszelf komen te staan; respectievelijk uit het fysieke lichaam, levenslichaam, de ziel en de geest. Dit geeft ons de mogelijkheid om de nieuwe impuls voor het aankomende jaar op kerstavond te kunnen ontvangen.

-Op Kerstavond krijgen we dan de nieuwe ik-inslag.

-Samen met de hiernavolgende 13 heilige nachten (het Germaanse Joelfeest) tot aan Driekoningen kunnen we ons afstemmen op het komende jaar; elk van die nachten geeft ons aanduidingen van gebeurtenissen in de overeenkomstige maanden van het aankomende jaar.

-Op Driekoningen (6 januari) verbindt onze engel zich weer met ons, en brengt ons daarmee ook inzicht in de werkingen van ons hogere ik. Met het sneller naar het licht bewegen van de zon, die even leek stil te staan, komen we ook weer direct in het spanningsveld van de maatschappij terug, en kunnen we waarnemen, of ook doen vanuit wat dit moment van ons vraagt.

---

⁵ Van half november tot aan 20 december is de wereld van de overledenen dichtbij. Dit wordt in angst verdraaid door Halloween.

⁶ Wodan op zijn witte paard Skynfraxi die op de wolken reed werd Nicolaas die op de daken reed. De heilige Nicolaas (323, Nicea, het huidige Turkije) is de beschermer van de zeevaarders.

-Hierop volgt de Vrouw Holle tijd tot aan Maria lichtmis, 2 februari (de Germaanse aardegodin Perchta). In deze tijd kunnen we innerlijk broeden op de nieuwe ik-impuls, en deze in ons verdichten.

-Maria lichtmis (overgenomen van het Keltische Imbolc, het zegenen van de aarde, en terugkeer van het licht) gaat over de herverbinding van de individuele mens van zijn impuls met de samenleving en aarde.

-Carnaval is een zeer oud ritueel feest, al vanaf Babylonië ingesteld, om even de strakke structuren in de samenleving en maatschappij om te keren, waardoor meesters en bedienden dezelfde status kregen en met humor de strakke maatschappelijke structuren voor even werden doorbroken. Door de katholieke kerk is ingesteld dat het einde, Aswoensdag, 40 dagen voor Pasen is om te kunnen vasten en ons lichaam rein te maken; esoterisch gezien om de nieuwe impuls vanaf Kerstavond nu op de meest reine manier naar buiten te kunnen laten komen door onze lichamen heen. En vasten is daar een goede methode toe. De tijd van carnaval en Aswoensdag, afhankelijk van Pasen, en dus de zondag na de eerste volle maan van de lente, kan zijn vanaf 1 februari tot 9 maart. Het is bijzonder dat we door de Paasdatum in de winter en het voorjaar worden beheerst door zowel de posities van de zon als de maan, dus de geest en de ziel.

-De Stille of Heilige Week, voorafgaand aan Pasen, gaat over de verschillende daden en inwijdingen van Jezus Christus, door verheerlijking, omzetten van de oude helderziendheid, tempelreiniging, leringen, communie met de aardegeest, verraad, dood, doorgang door de hellewereld (de onderaardse sferen), transformatie en de opstanding met Pasen. Hierin kunnen we ons als ontwikkelend geestelijk wezen spiegelen aan deze verschillende inwijdingsstappen. Hierin komt aan het licht wat we tijdens de heilige nachten na de Kerstnacht ons eigen hebben gemaakt.

-Met Pasen (mogelijk vanaf 22 maart – 25 april) mag onze tijdens de Kerstnacht ontvangen impuls naar buiten, waarbij we deze verbinden met de wereld om ons heen en de samenleving.

Pasen is de Christelijke invulling van het Keltische Beltanefeest dat rond 1 mei werd gevierd en grotendeels bestond uit rituelen en vieringen rond vruchtbaarheid. De paashaasjes en vele eieren zijn hiervan een overblijfsel.

-Hemelvaart (mogelijk vanaf 30 april – 3 juni), 40 dagen na Pasen: hierbij kun je door de wolken heen je eigen hogere geest waarnemen, datgene

waaraan je nog verder hebt te werken, alsook hoe je dit kunt doen. Je kunt ook de etherische Christus in dit wolkenweven zien, ofwel horen.⁷ -Pinksteren (mogelijk vanaf 10 mei – 13 juni), de 50^e dag na Pasen (7^e zondag, dus eigenlijk 49^e dag)⁸: ontmoeting met de Heilige Geest, oftewel elkaars innerlijke ontwikkelingskern, het ik in al zijn licht en glorie, wat de communicatie voorbij de taalbegrenzingsen kan doen ontstaan. Mijn ervaring is dat je deze dagen diep in de geest kunt waarnemen.

-Sint Jan, midzomer, 25 juni (het Keltische en Germaanse Litha midzomerfeest): nu openbaren zich ten volle de impulsen in de wereld die je tijdens de kerstnacht ontving. Ook kun je, zeker naar het einde van de zomer toe, steeds duidelijker waarnemen en aanzien wat nog niet volmaakt is. Je kunt gedurende de zomer na de zonnewende het beste leren al je zware bezigheden los te laten en de mooie wereld in je opnemen gedurende de zomer. Dat geeft je kracht voor de aankomende herfst en winter.

-Michaëlsdag, 25 september, even na de herfstevening, biedt je de mogelijkheden om na het genieten van de uitwerking van de vruchten van je daden wakker te worden door het kosmische ijzer en met moed de duisternis van de komende winter aan te gaan zien. Zodat je nieuwe kiemen voor ontwikkeling kunt gaan vormen die dan naar buiten kunnen komen met kerstavond.

En zo herhaalt zich de cyclus jaar op jaar. Met voor ons de mogelijkheden om ons steeds meer te verdiepen en innerlijk te groeien aan de hand van deze kosmisch-aardse verbindingen.

Binnen de Fjodor Gemeenschap willen we het religieuze verloop van het jaar innerlijk meeleven en er onze bijeenkomsten op afstemmen. Zij het met de eigen afstemmingen, waarbij we ieder voor zich kunnen oefenen en met elkaar het veld van bewustwording versterken. Het gaat hierbij niet om rituelen of gebeden, maar om afstemmingen met behulp van gerichte spreuken, ritmen en muziek. En het delen van de belevingen versterkt dit veld van bewustmaking. Dit gebeurt in de geest van 'Wij zijn degenen waarop we wachtten'. Want van onze leiders en instanties moeten we het niet hebben.

---

⁷ Dit is mijn inwijding in de wolken geweest, het waarnemen van Christus' innerlijke wezen in klanken, kleuren en bewegende vormen. Al was dit niet met Hemelvaart.

⁸ Vandaar de Engelse en Franse benaming Pentecost.